

[Arbejdsministeren.]

Hr. Simonsen var i tvivl om, hvordan man skulle finde frem til en rimelig aktiekurs. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det er et spørgsmål, som har været drøftet meget indgående. Kunne man anvende de almindelige børskurser? Kunne man anvende skattekursen? Alle sagkyndige var enige om, at det ikke i alle tilfælde var heldigt at anvende disse kriterier, og derfor skal der nu forhandles mellem fonden og de enkelte selskaber i de tilfælde, hvor de $\frac{2}{3}$ af lønmodtagerbidragene skal konverteres til aktier. Jeg tror ikke, man kan finde nogen mere hensigtsmæssig måde at gøre det på end gennem oprettelse af det nævn, som er foreslået.

Hr. Simonsen rejste spørgsmålet om den offentlige sektor og medbestemmelsesretten. Vi kan gå nærmere ind på også dette spørgsmål under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne sige, at der har været nedsat et særligt udvalg under økonomi- og budgetministeriet og med repræsentanter for indenrigsministeriet, der har drøftet alle disse problemer, og når det drejer sig om medbestemmelsesretten, er man enig om inden for hele det offentlige område at sikre en udvidet medbestemmelsesret. Det kan formentlig ske administrativt, når det drejer sig om hele statens område. Der er forhandlinger i gang i øjeblikket mellem kommunerne og de andre organisationer inden for dette område. Jeg vil ikke bestride, at det kan blive nødvendigt med lovgivning, f. eks. for hele det kommunale område.

Der er peget på, at lønsumskriteriet skulle være uheldigt. Vel, der kan være visse mangler knyttet til det. Men én ting er i alle tilfælde givet, og det er, at det er det mest hensigtsmæssige system, det system, som lettest kan administreres, og der knytter sig en række andre fordele til det i modsætning til andre systemer, f. eks. i spørgsmålet om overskudsdeling, som vi jo i en særlig paragraf i lovforslaget har lovet at tage op til særlig overvejelse. Overskudsproblematikken indeholder mange, mange spørgsmål, fordi det ikke er noget entydigt begreb; der er mulighed for at manipulere med det. Vi har problemet omkring multinationale selskaber, afskrivninger, omlægning fra egenkapital til lån og mange andre ting, som gør

det vanskeligt. Men vi har som sagt lovet en undersøgelse af disse ting.

Så siger hr. Simonsen, at det er lønmodtagerne, der kommer til at betale. Det er et spørgsmål. Hvis det er rigtigt, vil man formentlig erkende, at så er der tale om en ny stor, ekstra opsparing, som vi i høj grad har brug for. Det vil være meget, meget vanskeligt at afgøre, hvordan udviklingen vil blive på dette felt. Min fornemmelse er, at den opsparing, der er tale om her, vil give sådanne muligheder for nye investeringer, at vi i virkeligheden kun skal sikre en produktivitetsforøgelse på omkring $\frac{1}{2}$ pct. om året, for at det overhovedet ikke koster noget. Koster det ikke noget, skaber vi altså den øgede værdi, og det vil jeg tro der er muligheder for. Som sagt: hvis det slår til, som hr. Simonsen påstår, bliver der tale om en ganske betydelig ekstra opsparing, som vi i særlig grad har brug for. Men jeg tror, vi får en produktivitetsstigning, både i kraft af den øgede kapitaldannelse og den øgede medbestemmelsesret. Den viden om tingene, som de lønmodtagere har, der bliver inddraget i virksomhedernes ledelse, tror jeg giver nye muligheder for en sådan produktivitetsforøgelse, at den alene kan bære de udgifter, der er forbundet med denne lov.

Hr. Simonsen sagde videre, at lønmodtagerne skal have ret til skattefri henlæggelser og aktiekøb. Det er det kendte konservative standpunkt, som man betegner i nogen grad som økonomisk demokrati. Man vil gerne have nogle skattefri begunstigelser til visse grupper. Man vil også gerne have, at lønmodtagerne køber aktier. Men dér, hvor det kniber, synes jeg nok, er i forsøget på at give lønmodtagerne en dertil svarende indflydelse. Der bliver i realiteten gennem det forslag, de konservative har fremsat, hverken tale om nogen reel medejendomsret eller nogen reel medindflydelse.

Hr. Enggaard var i forbindelse med denne 50 pct.s regel ved køb af aktier inde på spørgsmålet om, at selv om man har denne bestemmelse, kan organisationer udenfor købe aktier op ud over de 50 pct. Det er vel ikke bare organisationer, der kan det, det kan vel alle, hvis de pågældende virksomheder vil sælge, og det har for så vidt ikke noget med den problemstilling, vi behandler her, at gøre.